

Wetgeving en rechtspraak 2020

INHOUDSTAFEL

WETGEVING	2
Verzekeringsplicht	3
Vennootschapsbijdrage	4
Inspectiedienst RSVZ	5
Socialeverzekeringsfondsen	6
Financiering	7
Pensioen	8
Tijdelijke ouderschapsuitkering	10
Arbeidsongeschiktheid	11
Vaderschaps- en geboorteverlof	14
Adoptieverlof	15
Uitkering mantelzorg	16
Overbruggingsrecht	17
Tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht	20
RECHTSPRAAK	26
Eerste deel: Arrest van het Grondwettelijk Hof	27
Tweede deel: Arresten van het Hof van Cassatie	29
Derde deel: Arresten van de arbeidshoven	30
Vierde deel: Arresten van de Hoven van Beroep	38
Vijfde deel: Vonnissen van de arbeidsrechtbanken	40
Zesde deel – Vonnissen van de Rechtbanken van Eerste Aanleg	44

WETGEVING

Dit document bevat de wetten en besluiten die van belang zijn voor het sociaal statuut van de zelfstandigen en die in 2020 in het Belgisch Staatsblad werden bekendgemaakt.

Ze werden gegroepeerd per thema.

Elke maatregel wordt kort toegelicht. Telkens worden de datum van inwerkingtreding en de volledige wettelijke referenties vermeld.

Verzekeringsplicht

Verenigingswerk

Om tegemoet te komen aan een leemte die dreigt te ontstaan na de vernietiging van de regelgeving inzake “onbelast bijverdienen” door het Grondwettelijk Hof, wordt een aangepast juridisch kader voorzien voor het verenigingswerk verricht in 2021.

De verenigingswerkers worden uitgesloten uit het toepassingsgebied van het sociaal statuut der zelfstandigen, mits naleving van de voorwaarden.

Wet van 24 december 2020 betreffende het verenigingswerk, Belgisch Staatsblad van 31 december 2020

Vennootschapsbijdrage

Bedragen

Het bedrag van de gewone en verhoogde vennootschapsbijdrage bleef in 2020 ongewijzigd: 347,50 euro en 868 euro.

Het bedrag van het balanstotaal, dat dient om het onderscheid te maken tussen de vennootschappen die onderworpen zijn aan de gewone of de verhoogde bijdrage, wordt verhoogd tot 702.954,47 euro.

Koninklijk besluit van 25 maart 2020 houdende wijziging van het koninklijk besluit van 15 maart 1993 tot uitvoering van hoofdstuk II van titel III van de wet van 30 december 1992 houdende sociale en diverse bepalingen, met betrekking tot de invoering van een jaarlijkse bijdrage ten laste van de vennootschappen bestemd voor het sociaal statuut der zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 5 juni 2020

Uitstel van betaling

Omwille van de impact van de COVID-19-pandemie op de activiteit en de inkomsten van de ondernemingen, zal de vennootschapsbijdrage die betrekking heeft op het jaar 2020 worden geïnd vanaf 1 september 2020 en ten laatste op 31 oktober 2020 moeten vereffend zijn, in plaats van 30 juni 2020.

Wet van 29 mei 2020 tot wijziging van hoofdstuk II van titel III van de wet van 30 december 1992 houdende sociale en diverse bepalingen, met betrekking tot de invoering van een jaarlijkse bijdrage ten laste van de vennootschappen bestemd voor het sociaal statuut der zelfstandigen om in 2020 de betaaldatum van de vermelde bijdrage uit te stellen naar 31 oktober, Belgisch Staatsblad van 8 juni 2020

Inspectiedienst RSVZ

Controle maatregelen COVID-19

De sociaal inspecteurs van bepaalde sociale inspectiediensten, waaronder het RSVZ, worden aangeduid om in de ondernemingen te zorgen voor de controle op de naleving van de verplichtingen voorzien in het kader van de dringende maatregelen om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken.

De sociaal inspecteurs zullen deze controle uitoefenen overeenkomstig het Sociaal Strafwetboek en zullen daartoe beschikken over de bevoegdheden die het Sociaal Strafwetboek hen toekent.

Die maatregel trad in werking op 3 juli 2020.

Bijzondere-machtenbesluit nr. 37 van 24 juni 2020 tot uitvoering van artikelen 2 en 5 van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II) tot ondersteuning van de werknemers, Belgisch Staatsblad van 3 juli 2020

Socialeverzekeringsfondsen

Eenmalig voorschot

Ingevolge de impact van de maatregelen genomen naar aanleiding van de COVID-19 pandemie op de inkomsten en uitgaven van de socialeverzekeringsfondsen voor zelfstandigen, wordt een eenmalig voorschot op de beheerskosten van deze fondsen vastgesteld.

Het RSVZ is belast met de toekenning en de storting van het eenmalig voorschot op de beheerskosten betreffende bijdragen vervallen in 2020, aan elk sociaal verzekeringsfonds dat erom vraagt. Het eenmalig voorschot wordt opgedeeld in twee termijnen. De storting van het deel van het voorschot verbonden aan de sociale bijdragen die niet geïnd werden tijdens de eerste drie kwartalen van 2020 wordt uiterlijk op 15 december 2020 uitgevoerd. De storting van het deel van het voorschot verbonden aan de sociale bijdragen die niet geïnd werden tijdens het vierde kwartaal van 2020 wordt uiterlijk op 31 januari 2021 uitgevoerd. Het RSVZ herziet in 2021 en 2022 trimestrieel het aan elk fonds bezorgde voorschot.

Wet van 22 december 2020 tot instelling van verschillende maatregelen ten gunste van zelfstandigen in de context van de COVID-19-crisis, Belgisch Staatsblad van 31 december 2020

Financiering

Alternatieve financiering van de geneeskundige verzorging

De sector Geneeskundige verzorging wordt gefinancierd met behulp van de eigen ontvangsten van het RIZIV en van de beperkte financiële tussenkomst van de Globale Beheren. Het verschil tussen deze ontvangsten enerzijds en de behoeften van de sector geneeskundige verzorging anderzijds wordt gedekt door een financiering van het saldo. De Globale Beheren voorzien in die saldofinanciering maar zij ontvangen hiervoor een gelijk bedrag aan alternatieve financiering, voortkomende uit BTW-ontvangsten.

Er is gebleken dat de BTW-ontvangsten in 2020 onvoldoende zijn, als gevolg van de coronaviruscrisis, om alle wettelijk voorziene financieringen uit deze inkomsten te waarborgen. In geval van een tekort van deze financieringsbron is er wettelijk in voorzien dat een extra bedrag voorafgenomen wordt op het netto geïnde bedrag van de accijnzen op tabak, ten belope van het tekort van de BTW-ontvangsten. In 2020 is echter ook de opbrengst van de accijnzen op tabak ontoereikend om aan de financieringsbehoeften te voldoen.

Bijgevolg voorziet de programmawet in een afwijking waardoor het nodige extra bedrag voor de alternatieve financiering van de geneeskundige verzorging in 2020 kan worden voorafgenomen uit de opbrengst van de bedrijfsvoorheffing in de plaats van de ontvangsten van de accijnzen op tabak.

Programmawet van 20 december 2020, Belgisch Staatsblad van 30 december 2020

Alternatieve financiering die aan de globale beheren wordt toegewezen

Vanaf 2021 is er wettelijk in voorzien om het bedrag van de alternatieve financiering dat gekoppeld is aan de taxshift, op te nemen in het basisbedrag, volgens het percentage van de BTW-ontvangsten en van de roerende voorheffing waarmee dat bedrag overeenstemt.

De coronaviruscrisis heeft echter tot gevolg dat de ontvangsten van deze twee financieringsbronnen onvoldoende representatief zijn en geen adequate basis vormen om deze operatie uit te voeren. In afwachting van een terugkeer naar het normale, legt de programmawet een forfaitair bedrag vast inzake alternatieve financiering voor elk globaal beheer in 2021. Voor het stelsel van de zelfstandigen gaat het om 1.459.169 duizend euro voorafgenomen van de BTW-ontvangsten en 693.952 duizend euro voorafgenomen van de ontvangsten uit roerende voorheffing.

Programmawet van 20 december 2020, Belgisch Staatsblad van 30 december 2020

Evenwichtsdotatie

Het huidige systeem van de evenwichtsdotatie, die aan het globaal financieel beheer van het sociaal statuut van de zelfstandigen wordt betaald, wordt voor onbepaalde duur verlengd.

Programmawet van 20 december 2020, Belgisch Staatsblad van 30 december 2020

Pensioen

Cumulatieregeling in het kader van strijd tegen de COVID-19-pandemie

Gepensioneerden (verpleegsters, artsen, welzijnswerkers, ...) kunnen worden opgeroepen om deel te nemen aan de strijd tegen de COVID-19-pandemie. Als gevolg van die pandemie krijgen een groot aantal burgers een vervangingsinkomen of een vergoeding als compensatie voor een verlies aan inkomsten of als vergoeding voor bijkomende kosten. De inkomsten die toegekend worden in die situaties kunnen een impact hebben op het pensioen dat die personen ontvangen. Deze wet wil een oplossing bieden voor die negatieve gevolgen.

Voor de regeling van de cumulatie van de rust- en overlevingspensioenen met inkomsten uit een beroepsactiviteit, wordt er geen rekening gehouden met de inkomsten voortvloeiend uit een beroepsactiviteit uitgeoefend door de pensioengerechtigde zelf of zijn echtgenoot. Die tijdelijke neutralisatie geldt enkel voor de inkomsten voortvloeiend uit een beroepsactiviteit uitgeoefend in de periode vanaf 1 maart 2020 tot en met 31 maart 2021 en voor zover het gaat om een beroepsactiviteit die aangevat of uitgebreid werd in het kader van de strijd tegen het coronavirus COVID-19. Bovendien moet deze activiteit uitgeoefend worden in één van de bedrijven van de cruciale sectoren of in de essentiële diensten.

Voor de regeling van de cumulatie van de rust- en overlevingspensioenen met een vervangingsinkomen wordt geen rekening gehouden met de uitkeringen wegens tijdelijke werkloosheid wegens overmacht of op grond van economische oorzaken, de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht voor zelfstandigen en de primaire ongeschiktheidsuitkering en de invaliditeitsuitkering. Deze tijdelijke neutralisatie geldt voor zover die vervangingsinkomens betrekking hebben op de periode vanaf 1 maart 2020 tot en met 31 maart 2021 en ze toegekend zijn wegens het coronavirus COVID-19.

Voor de regeling van de cumulatie van de rust- en overlevingspensioenen met een vergoeding, wordt geen rekening gehouden met vergoedingen toegekend als compensatie voor een verlies aan inkomsten of als vergoeding voor bijkomende kosten te wijten aan de COVID-19-pandemie. Deze tijdelijke neutralisatie geldt zover deze vergoedingen betrekking hebben op de periode vanaf 1 maart 2020 tot en met 31 maart 2021 en ze toegekend zijn wegens het coronavirus COVID-19.

Wet van 7 mei 2020 houdende uitzonderlijke maatregelen in het kader van de COVID-19-pandemie inzake pensioenen, aanvullende pensioenen en andere aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid, Belgisch Staatsblad van 18 mei 2020

Koninklijk besluit van 6 juli 2020 tot uitvoering van artikel 6, tweede lid, van de wet van 7 mei 2020 houdende uitzonderlijke maatregelen in het kader van de COVID-19-pandemie inzake pensioenen, aanvullende pensioenen en andere aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid, Belgisch Staatsblad van 8 juli 2020

Koninklijk besluit van 17 november 2020 tot uitvoering van artikel 6, tweede lid, van de wet van 7 mei 2020 houdende uitzonderlijke maatregelen in het kader van de COVID-19-pandemie inzake pensioenen, aanvullende pensioenen en andere aanvullende voordelen inzake sociale zekerheid, Belgisch Staatsblad van 1 december 2020

Tijdvakken van overbruggingsrecht

De tijdvakken van overbruggingsrecht komen niet in aanmerking voor de pensioenberekening. In het kader van de COVID-19 pandemie worden er in het klassieke overbruggingsrecht enkele tijdelijke aanpassingen aangebracht voor feiten (faillissementen, gedwongen onderbrekingen en stopzettingen) die zich voordoen in de periode van 1 april 2020 tot en met 31 maart 2021. De periodes waarin de zelfstandige een behoud van sociale rechten geniet in het kader van het overbruggingsrecht worden gelijkgesteld met een periode van bezigheid voor de pensioenberekening, met een maximum van vier gelijkgestelde kwartalen. De gelijkstelling vangt aan de eerste dag van het kwartaal waarvoor het behoud van rechten werd toegekend (en niet de eerste dag van het kwartaal dat daarop volgt), en ten vroegste op 1 oktober 2020. De maatregel geldt voor pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste ingaan op 1 januari 2021 en voor kwartalen "behoud van rechten" vanaf het vierde kwartaal 2020 die worden toegekend naar aanleiding van feiten die zich voordoen tussen 1 april 2020 en 31 maart 2021.

Wet van 22 december 2020 tot instelling van verschillende maatregelen ten gunste van zelfstandigen in de context van de COVID-19-crisis, Belgisch Staatsblad van 31 december 2020

Toegelaten activiteiten

De inkomsten uit het verenigingswerk in 2021 worden beschouwd als beroepsinkomsten voor de toepassing van de regels over de voorwaarden en de grenzen waarbinnen een gepensioneerde zelfstandige een beroepsbezigheid die inkomsten genereert mag uitvoeren/verderzetten.

Wet van 24 december 2020 betreffende het verenigingswerk, Belgisch Staatsblad van 31 december 2020

Tijdelijke ouderschapsuitkering

Tijdelijke ouderschapsuitkering voor zelfstandigen

Zelfstandigen die hun activiteiten in mei, juni, juli, augustus en/of september 2020 voortzetten of hervatten, maar die hun activiteiten moeten verminderen tijdens de volledige betrokken kalendermaand om te zorgen voor een of meerdere kinderen, hebben recht op de ouderschapsuitkering. Het kind is hoogstens 12 jaar of, als het gehandicapt is, hoogstens 21 jaar.

De uitkering bedraagt 532,24 euro per maand. Vanaf juli 2020 bedraagt de uitkering 638,69 euro per maand voor een gehandicapt kind. Als de zelfstandige uitsluitend samenwoont met één of meerdere kinderen van wie er minstens één fiscaal ten laste is van de aanvrager ("eenoudergezin"), bedraagt het bedrag van de uitkering 875,00 euro per maand in mei en juni 2020. Vanaf juli 2020 bedraagt het bedrag van de uitkering voor eenoudergezinnen 1.050 euro per maand.

De ouderschapsuitkering moet worden aangevraagd bij het socialeverzekeringsfonds. De uitkering voor de maanden mei en juni 2020 moet ten laatste op 30 september 2020 worden aangevraagd. De uitkering voor de maanden juli, augustus en september 2020 moet ten laatste op 31 december 2020 worden aangevraagd.

Koninklijk besluit van 4 juni 2020 houdende toekenning van een ouderschapsuitkering ten gunste van de zelfstandige die zijn zelfstandige activiteit gedeeltelijk onderbreekt in het kader van de maatregelen tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19, Belgisch Staatsblad van 10 juni 2020

Koninklijk besluit van 26 juni 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 4 juni 2020 houdende toekenning van een ouderschapsuitkering ten gunste van de zelfstandige die zijn zelfstandige activiteit gedeeltelijk onderbreekt in het kader van de maatregelen tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19, Belgisch Staatsblad van 2 juli 2020

Koninklijk besluit van 20 juli 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 4 juni 2020 houdende toekenning van een ouderschapsuitkering ten gunste van de zelfstandige die zijn zelfstandige activiteit gedeeltelijk onderbreekt in het kader van de maatregelen tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19, Belgisch Staatsblad van 28 juli 2020

Arbeidsongeschiktheid

Aanvang van de arbeidsongeschiktheid

Vanaf 1 juli 2019 worden de periodes van arbeidsongeschiktheid van langer dan 7 dagen vergoed vanaf de eerste dag. De wetgever heeft daarbij het algemene principe ingevoerd waarbij de arbeidsongeschiktheid ten vroegste kan erkend worden vanaf de datum van ondertekening van het getuigschrift van arbeidsongeschiktheid door de behandelende arts.

De concrete uitvoering van die nieuwe regel heeft echter moeilijkheden met zich meegebracht. Aanvankelijk werd de toepassing van die regel ("aanvangsdatum ten vroegste vanaf de datum van ondertekening van het getuigschrift") vanaf 16 april 2020 beperkt tot de oorspronkelijke aangifte van de periode van arbeidsongeschiktheid en gold dus niet langer bij een eventueel verlengen of hervallen.

Vervolgens werd die regel tijdelijk afgeschaft tijdens de corona-crisis, zodat de zelfstandigen een ziekte-uitkering kunnen ontvangen vanaf de eerste dag dat ze ziek werden en niet langer vanaf de datum vermeld op het ziekte-attest.

De tijdelijke afschaffing van die regel gold aanvankelijk van 1 maart tot en met 30 september 2020 en werd verlengd van 1 oktober tot en met 31 december 2020.

Koninklijk besluit van 18 maart 2020 tot wijziging van de artikelen 53 en 58 van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten, Belgisch Staatsblad van 6 april 2020

Koninklijk besluit van 18 mei 2020 tot tijdelijke schorsing, ingevolge de COVID-19-pandemie, van de toepassing van de voorwaarde dat het tijdvak van arbeidsongeschiktheid in de uitkeringsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten ten vroegste kan aanvangen op de datum van ondertekening van het getuigschrift van arbeidsongeschiktheid, Belgisch Staatsblad van 20 mei 2020

Wet van 4 november 2020 inzake verschillende sociale maatregelen ingevolge de COVID-19-pandemie, Belgisch Staatsblad van 13 november 2020

Cumul met de uitkering van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht

De arbeidsongeschiktheidsuitkeringen worden geweigerd voor de periode gedekt door de maandelijkse financiële uitkering van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht.

Die maatregel gold van 1 maart 2020 tot en met 31 januari 2021.

Koninklijk besluit nr. 13 van 27 april 2020 tot wijziging van wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen, in het bijzonder voor wat betreft de uitbreiding naar bepaalde zelfstandigen in bijberoep en actieve gepensioneerden, Belgisch Staatsblad van 29 april 2020

Wet van 22 december 2020 tot instelling van verschillende maatregelen ten gunste van zelfstandigen in de context van de COVID-19-crisis, Belgisch Staatsblad van 31 december 2020

Tijdige verzending van medische attesten

Vanaf 1 maart 2020 wordt de dagelijkse postbedeling door Bpost vervangen door een bedeling twee keer per week, bij gebruik van een non-priorzegel. Dit zal gevolgen hebben voor de ontvangst van medische attesten die zelfstandigen verzenden aan hun ziekenfonds met het oog op de erkenning van hun arbeidsongeschiktheid. De poststempel op de brief van de zelfstandige kan in feite een latere datum aangeven dan de datum waarop de verzekerde zijn brief heeft gedeponereerd. Aangezien het niet wenselijk leek om van de verzekerden te eisen dat zij voor de verzending van hun medische attesten een aangetekende brief of een priorzegel gebruiken, voert dit koninklijk besluit een wettelijke fictie in voor de verzending van de medische attesten.

Het medische attest wordt geacht tijdig te zijn verzonden, indien de poststempel is aangebracht uiterlijk op de vijfde werkdag na het verstrijken van de termijn voor de verzending van dit attest (termijn van zeven dagen, die ingaat op de dag na de dag waarop de arbeidsongeschiktheid van de zelfstandige is ingetreden).

Deze nieuwe regel is op 1 maart 2020 in werking getreden en is ten vroegste van toepassing op arbeidsongeschiktheidsattesten waarop de poststempel vanaf die datum is aangebracht.

Koninklijk besluit van 29 april 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 20 juli 1971 houdende instelling van een uitkeringsverzekering en een moederschapsverzekering ten voordele van de zelfstandigen en van de meewerkende echtgenoten, Belgisch Staatsblad van 8 mei 2020

Aanvullende crisisuitkering

Het bedrag van de arbeidsongeschiktheidsuitkering waarop de samenwonende gerechtigde zonder gezinslast kan aanspraak maken, is lager dan het maandelijkse bedrag van de financiële uitkering toegekend in het kader van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht voor een gerechtigde zonder persoon ten laste .

Daarom kent deze maatregel een aanvullende crisisuitkering toe aan de zelfstandigen en meewerkende echtgenoten die de hoedanigheid van samenwonende gerechtigde zonder gezinslast hebben, zodat het totale dagbedrag van het vervangingsinkomen wegens hun arbeidsongeschiktheid gelijk is aan het, in werkdagen uitgedrukte, maandelijkse bedrag van de financiële uitkering van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht.

Het gaat om zelfstandigen en meewerkende echtgenoten die ten vroegste vanaf 1 maart 2020 erkend werden als arbeidsongeschikt (tarief samenwonende) en zelfstandigen en meewerkende echtgenoten die erkend werden als arbeidsongeschikt (tarief samenwonende) en die hun activiteit, toegelaten door de adviserend arts, ten vroegste vanaf 1 maart 2020 moeten stopzetten gedurende minstens zeven opeenvolgende kalenderdagen.

De aanvullende crisisuitkering wordt betaald door het ziekenfonds.

De maatregel geldt vanaf 1 maart 2020 en wordt niet langer toegekend voor de periode van arbeidsongeschiktheid na 31 maart 2021.

Koninklijk besluit van 15 september 2020 houdende toekenning, ingevolge de COVID-19-pandemie, van een aanvullende crisisuitkering aan sommige arbeidsongeschikt erkende zelfstandigen en meewerkende echtgenoten, Belgisch Staatsblad van 23 september 2020

Koninklijk besluit van 22 december 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 15 september 2020 houdende toekenning, ingevolge de COVID-19-pandemie, van een aanvullende crisisuitkering aan sommige arbeidsongeschikt erkende zelfstandigen en meewerkende echtgenoten, Belgisch Staatsblad van 29 december 2020

Verenigingswerk

Gedurende een periode van arbeidsongeschiktheid mag geen beroepsbezigheid worden uitgevoerd. Verenigingswerk in 2021 wordt niet beschouwd als een beroepsbezigheid, voor zover de adviserend geneesheer vaststelt dat deze activiteiten verenigbaar zijn met de algemene gezondheidstoestand van de betrokkene en deze activiteiten een loutere voortzetting zijn van de uitvoering van een aflopende overeenkomst inzake verenigingswerk, die reeds vóór de aanvang van de arbeidsongeschiktheid werd gesloten en effectief uitgevoerd.

Wet van 24 december 2020 betreffende het verenigingswerk, Belgisch Staatsblad van 31 december 2020

Vaderschaps- en geboorteverlof

Duurtijd

Zelfstandigen die vader of meeouder zijn geworden hebben recht op het vaderschaps- en geboorteverlof. Tijdens die periode krijgen ze een uitkering.

De duur van het vaderschaps- en geboorteverlof wordt opgetrokken van maximaal 10 dagen (of 20 halve dagen) tot maximaal 15 dagen (of 30 halve dagen). Die maatregel geldt voor alle kinderen geboren vanaf 1 januari 2021.

Vanaf 1 januari 2023 wordt de duur verder opgetrokken tot maximaal 20 dagen (of 40 halve dagen).

Programmawet van 20 december 2020, Belgisch Staatsblad van 30 december 2020

Adoptieverlof

Administratieve formaliteiten

Als een zelfstandige de adoptie-uitkering wenst te genieten, voegt hij bij het aanvraagformulier aan zijn ziekenfonds de noodzakelijke bewijsstukken. De voor adoptie bevoegde overheden van de gemeenschappen maakten echter melding van moeilijkheden bij de aanvraag door sommige adoptanten. Dit koninklijk besluit past daarom de administratieve formaliteiten aan die in het kader van de adoptie-uitkering moeten worden vervuld. Zo zijn deze meer in overeenstemming met de werkelijkheid.

Dit koninklijk besluit heeft uitwerking met ingang van 31 maart 2019.

Koninklijk besluit van 9 januari 2020 tot wijziging van artikel 6 van het koninklijk besluit van 20 december 2006 tot invoering van de toekenningsvoorwaarden van een adoptie-uitkering ten gunste van de zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 3 februari 2020

Uitkering mantelzorg

Bedrag

De maandelijkse uitkering voor de zelfstandige die mantelzorg geeft aan een naaste is gekoppeld aan het bedrag van het minimumpensioen van een zelfstandige. Dit besluit voorziet in een ont koppeling van het bedrag van die uitkering en het bedrag van het minimumpensioen van een zelfstandige.

Die wijziging heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2021.

Koninklijk besluit van 17 december 2020 tot wijziging van het koninklijk besluit van 27 september 2015 houdende toekenning van een uitkering ten voordele van de zelfstandige die zijn beroepsactiviteit tijdelijk onderbreekt om zorgen te geven aan een persoon, Belgisch Staatsblad van 28 december 2020

Overbruggingsrecht

Bedrag derde pijler

Het was niet mogelijk om de financiële uitkering in het kader van de derde pijler van het overbruggingsrecht (gedwongen onderbreking) te genieten indien men gedwongen was de zelfstandige activiteit te onderbreken voor een periode die geen volledige kalendermaand omvatte.

Dit wordt voortaan aangepast. Op voorwaarde dat de zelfstandige minstens 7 opeenvolgende kalenderdagen onderbreekt, zal hij voortaan toch aanspraak kunnen maken op een financiële uitkering die varieert tussen 25% en 100% van het bedrag van de maandelijkse financiële uitkering, en dit in functie van het aantal periodes van 7 opeenvolgende kalenderdagen dat hij gedwongen is om zijn zelfstandige activiteit te onderbreken.

Die wijziging beoogt alle gevallen van gedwongen onderbreking in het kader van de derde pijler van het overbruggingsrecht die zich voordoen vanaf 1 maart 2020.

Wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 24 maart 2020

Wet van 22 december 2020 tot instelling van verschillende maatregelen ten gunste van zelfstandigen in de context van de COVID-19-crisis, Belgisch Staatsblad van 31 december 2020

Bepaling gezinslast

Het bedrag van de uitkering van het overbruggingsrecht varieert naargelang er al dan niet "gezinslast" is. Het al dan niet hebben van "gezinslast" wordt bepaald aan de hand van artikel 225 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, met name het begrip "gezinslast" in het kader van de uitkeringsverzekering.

Dit wordt definitief gewijzigd. Voortaan moet rekening worden gehouden met het begrip "persoon ten laste" in het kader van de geneeskundige verzorging. De vraag die zich stelt is te weten of betrokkene een persoon ten laste heeft bij zijn ziekenfonds ("op zijn ziekenboekje"). Dit betreft het begrip "persoon ten laste" in het kader van artikel 123 van het koninklijk besluit van 3 juli 1996 tot uitvoering van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994.

Deze wijziging trad in werking met ingang van 1 maart 2020.

Wet van 22 december 2020 tot instelling van verschillende maatregelen ten gunste van zelfstandigen in de context van de COVID-19-crisis, Belgisch Staatsblad van 31 december 2020

Behoud van sociale rechten bij onderbreking van minder dan 1 kalendermaand

Er zijn situaties waarin een heel korte onderbreking zich kwartaaloverschrijdend voordoet en waardoor er, hoewel er geen recht is op de financiële uitkering, alsnog recht is op het luik

‘behoud van sociale rechten’. Dit luik wordt voortaan uitgesloten in geval van een onderbreking van minder dan één kalendermaand.

Deze wijziging trad in werking met ingang van 1 maart 2020.

Wet van 22 december 2020 tot instelling van verschillende maatregelen ten gunste van zelfstandigen in de context van de COVID-19-crisis, Belgisch Staatsblad van 31 december 2020

Tijdelijke aanpassingen in het kader van de COVID-19 pandemie

Er worden in het klassieke overbruggingsrecht enkele tijdelijke aanpassingen aangebracht voor feiten (faillissementen, gedwongen onderbrekingen en stopzettingen) die zich voordoen in de periode van 1 april 2020 tot en met 31 maart 2021.

- Zelfstandigen, helpers en meewerkende echtgenoten komen enkel in aanmerking indien zij gedurende minstens 4 kwartalen onderworpen zijn aan het sociaal statuut. Voortaan komen ook starters, die minstens twee kwartalen onderworpen zijn aan het sociaal statuut, in aanmerking. Het betreft de twee kwartalen die onmiddellijk voorafgaan aan de eerste dag van het kwartaal dat volgt op het kwartaal waarin het “feit” zich voordoet.
- Zelfstandigen, helpers en meewerkende echtgenoten komen enkel in aanmerking indien zij gedurende minstens 4 kwartalen tijdens het tijdvak van zestien kwartalen dat voorafgaat aan de eerste dag van het kwartaal dat volgt op het kwartaal waarin het feit zich voordoet effectief hun bijdragen hebben betaald. Voor zelfstandigen in begin van activiteit wordt deze verplichting inzake effectieve bijdragebetaling teruggebracht van vier naar twee kwartalen.
- Het recht op een vervangingsinkomen belemmert de toekenning van het overbruggingsrecht, ongeacht het bedrag van dat vervangingsinkomen. De financiële uitkering in het kader van het overbruggingsrecht kan voortaan gecumuleerd worden met een ander vervangingsinkomen in het kader van de sociale zekerheid, mits naleving van een cumulplafond dat overeenkomt met het toepasselijke bedrag van de financiële uitkering in het kader van het overbruggingsrecht. Ingeval van overschrijding van dit plafond wordt de financiële uitkering in het kader van het overbruggingsrecht verminderd ten belope van deze overschrijding.
- Onder "feit" in het kader van de derde pijler (gedwongen onderbreking) wordt begrepen "het begin van de onderbreking van de zelfstandige activiteit". Er wordt toegevoegd dat "indien de onderbreking van de zelfstandige activiteit gevolgd wordt door een stopzetting van de zelfstandige activiteit, deze stopzetting beschouwd wordt als feit".
- De tijdvakken van overbruggingsrecht komen niet in aanmerking voor de pensioenberekening. Voortaan worden de periodes waarin de zelfstandige een behoud van sociale rechten geniet in het kader van het overbruggingsrecht gelijkgesteld met een periode van bezigheid voor de pensioenberekening, met een maximum van vier gelijkgestelde kwartalen. De gelijkstelling vangt aan de eerste dag van het kwartaal waarvoor het behoud van rechten werd toegekend (en niet de eerste dag van het kwartaal dat daarop volgt), en ten vroegste op 1 oktober 2020. De maatregel geldt voor pensioenen die daadwerkelijk en voor de eerste maal ten vroegste ingaan op 1 januari 2021 en voor kwartalen "behoud van rechten" vanaf het vierde kwartaal 2020 die worden toegekend naar aanleiding van feiten die zich voordoen tussen 1 april 2020 en 31 maart 2021.
- Omwille van de retroactieve kracht van deze versoepelingen, wordt de aanvraagtermijn voor aanvragen binnen het klassieke overbruggingsrecht naar aanleiding van feiten die zich

voordoelen in de periode van 1 april 2020 tot en met 31 december 2020, verlengd met twee kwartalen. Voor feiten die zich in deze periode voordoen, bedraagt de aanvraagtermijn dus vier kwartalen in totaal.

Wet van 22 december 2020 tot instelling van verschillende maatregelen ten gunste van zelfstandigen in de context van de COVID-19-crisis, Belgisch Staatsblad van 31 december 2020

Bedrag

De uitkering van het overbruggingsrecht is gekoppeld aan het bedrag van het minimumpensioen van een zelfstandige. Deze wet voorziet in een ontkoppeling van het bedrag van die uitkering en het bedrag van het minimumpensioen van een zelfstandige.

De Koning wordt gemachtigd om het bedrag van die uitkering te verhogen.

Die wijziging heeft uitwerking met ingang van 1 januari 2021.

Programmawet van 20 december 2020, Belgisch Staatsblad van 30 december 2020

Tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht

Tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht bij onderbreking van de activiteit

De toekenning van het overbruggingsrecht wordt versoepeld voor zelfstandigen die zich als gevolg van de coronacrisis genoodzaakt zien om hun zelfstandige activiteit te onderbreken.

Tijdens de maanden maart, april, mei en juni 2020 worden twee situaties beoogd:

- verplichte sluitingen : zelfstandige activiteiten waarvoor de overheid beslist heeft dat die tijdelijk niet langer meer mogen worden uitgeoefend als gevolg van de coronacrisis. Er is geen minimumduur van onderbreking vereist voor deze zelfstandigen;
- niet-verplichte sluitingen : zelfstandigen die hun activiteit volledig gedurende een minimumduur van 7 opeenvolgende kalenderdagen moeten onderbreken omwille van de gevolgen van de coronacrisis.

Tijdens de maanden juli tot en met december 2020 gaat het om de volgende situaties:

- zelfstandigen die hun zelfstandige activiteit niet of slechts gedeeltelijk uitoefenen
 - als gevolg van de sluitingsmaatregelen van de overheid. Er is geen minimumduur van onderbreking vereist voor deze zelfstandigen;
 - omdat zij voor de uitoefening van hun activiteit afhankelijk zijn van de activiteiten bedoeld in het voorgaande punt;
- enkel in de maanden juli en augustus 2020: zelfstandigen die zich genoodzaakt zien om hun zelfstandige activiteit gedurende ten minste 7 opeenvolgende kalenderdagen volledig te onderbreken als gevolg van COVID-19. In dat geval moet de zelfstandige een gemotiveerde aanvraag indienen.

Tijdens de maanden oktober, november en december 2020 en januari 2021 wordt het bedrag van de uitkering verdubbeld in de volgende situaties:

- zelfstandigen die rechtstreeks beoogd worden door de sluitingsmaatregelen opgelegd door de overheid en daardoor gedwongen worden hun zelfstandige activiteit volledig of gedeeltelijk te onderbreken. De gedeeltelijke onderbreking betreft enkel de toegestane take-away in de horeca, de toegestane click and collect voor de niet-essentiële handelszaken en het vervroegd sluitingsuur voor de nachtwinkels;
- zelfstandigen die hoofdzakelijk afhankelijk zijn van die zelfstandigen, maar enkel op voorwaarde dat zij alle zelfstandige activiteit volledig onderbreken tijdens de periode van gedwongen onderbreking door de sluitingsmaatregelen van de overheid.

De volgende zelfstandigen komen in aanmerking voor de volledige uitkering:

- zelfstandigen in hoofdberoep (incl. helpers, meewerkende echtgenoten in het maxistatuut en (primo)starters);

- zelfstandigen in bijberoep, zelfstandigen in hoofdberoep gelijkgesteld met bijberoep (art. 37 ARS) en student-zelfstandigen die voorlopige sociale bijdragen verschuldigd zijn die minstens gelijk zijn aan de minimumbijdrage van de zelfstandigen in hoofdberoep;
- zelfstandige na de pensioenleeftijd zonder pensioen of enkel met het onvoorwaardelijk pensioen die voorlopige sociale bijdragen verschuldigd is die minstens gelijk zijn aan de minimumbijdrage van de zelfstandigen in hoofdberoep.

De volgende zelfstandigen komen in aanmerking voor een gedeeltelijke uitkering:

- zelfstandigen in bijberoep en student-zelfstandigen die voorlopige sociale bijdragen verschuldigd zijn die worden berekend op een referte-inkomen tussen 6.996,89 euro en 13.993,77 euro;
- zelfstandigen in hoofdberoep gelijkgesteld met bijberoep (art. 37 ARS) die voorlopige sociale bijdragen verschuldigd zijn die worden berekend op een referte-inkomen tussen 6.996,89 euro en 7.330,52 euro;
- actief gepensioneerde zelfstandige die niet in aanmerking komt voor de volledige uitkering en die voorlopige sociale bijdragen verschuldigd is die worden berekend op een referte-inkomen hoger dan 6.996,89 euro.

Voor de zelfstandigen die in aanmerking komen voor de gedeeltelijke uitkering, mag de som van die gedeeltelijke uitkering en een ander vervangingsinkomen per maand niet hoger zijn dan 1.614,10 EUR. Bij overschrijding zal het maandelijkse bedrag van de uitkering van het tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht verminderd worden.

De uitkering kan ook gevraagd worden door de zelfstandige die al een uitkering in het klassieke overbruggingsrecht heeft genoten voor de maximale duur van 12 of 24 maanden. De duur van de toekenning van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht telt ook niet mee voor de maximumduur van het klassieke overbruggingsrecht.

De uitkering wordt aangevraagd bij het socialeverzekeringsfonds.

Wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 24 maart 2020

Koninklijk besluit nr. 13 van 27 april 2020 tot wijziging van wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen, in het bijzonder voor wat betreft de uitbreiding naar bepaalde zelfstandigen in bijberoep en actieve gepensioneerden, Belgisch Staatsblad van 29 april 2020

Koninklijk besluit van 6 mei 2020 tot wijziging van de wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 8 mei 2020

Koninklijk besluit van 28 mei 2020 tot wijziging van wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 3 juni 2020

Koninklijk besluit nr. 41 van 26 juni 2020 tot wijziging van de wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 30 juni 2020

Koninklijk besluit van 22 augustus 2020 tot wijziging van wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 31 augustus 2020 en 10 september 2020

Wet van 24 november 2020 met het oog op steunmaatregelen in het kader van de COVID-19-pandemie, Belgisch Staatsblad van 30 november 2020

Wet van 22 december 2020 tot instelling van verschillende maatregelen ten gunste van zelfstandigen in de context van de COVID-19-crisis, Belgisch Staatsblad van 31 december 2020

Koninklijk besluit van 22 december 2020 tot wijziging van wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 31 december 2020

Wet van 24 december 2020 tot bekrachtiging van de koninklijke besluiten genomen met toepassing van de wet van 27 maart 2020 die machtiging verleent aan de Koning om maatregelen te nemen in de strijd tegen de verspreiding van het coronavirus COVID-19 (II), Belgisch Staatsblad van 15 januari 2021

Tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht ter ondersteuning van de heropstart

De tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht ter ondersteuning van de heropstart kent in de maanden juni tot en met december 2020 een uitkering toe aan zelfstandigen die, in de eerste fase van de COVID-19-crisis, verplicht werden om hun zelfstandige activiteit te onderbreken door de sluitingsmaatregelen opgelegd door de overheid en die toegelaten worden hun zelfstandige activiteit opnieuw op te starten.

De volgende cumulatieve voorwaarden gelden:

- de activiteit van de zelfstandige was op 3 mei nog beperkt of verboden door de sluitingsmaatregelen opgelegd door de overheid;
- de activiteit van de zelfstandige mag opnieuw uitgeoefend worden tijdens de volledige kalendermaand, zonder beperkingen anders dan de regels inzake sociale distancing;
- het kwartaal voorafgaand aan de maand waarop aanvraag betrekking heeft, is er minimum 10% omzetverlies of vermindering van bestellingen in vergelijking met hetzelfde kwartaal in 2019 (voor de maand juni moet het gaan om het kwartaal waarin de maand valt);
- de zelfstandige mag voor de maand waarvoor de aanvraag geldt geen tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht genieten.

De volgende zelfstandigen komen in aanmerking:

- zelfstandigen in hoofdberoep (incl. helpers, meewerkende echtgenoten in het maxistatuut en (primo)starters);

- zelfstandigen in bijberoep, zelfstandigen in hoofdberoep gelijkgesteld met bijberoep (art. 37 ARS) en student-zelfstandigen die voorlopige sociale bijdragen verschuldigd zijn die minstens gelijk zijn aan de minimumbijdrage van de zelfstandigen in hoofdberoep;
- zelfstandige na de pensioenleeftijd zonder pensioen of enkel met het onvoorwaardelijk pensioen die voorlopige sociale bijdragen verschuldigd is die minstens gelijk zijn aan de minimumbijdrage van de zelfstandigen in hoofdberoep.

De uitkering kan ook gevraagd worden door de zelfstandige die al een uitkering in het klassieke overbruggingsrecht heeft genoten voor de maximale duur van 12 of 24 maanden. De duur van de toekenning van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht ter ondersteuning van de heropstart telt ook niet mee voor de maximumduur van het klassieke overbruggingsrecht.

De uitkering wordt aangevraagd bij het socialeverzekeringsfonds.

Die maatregel gold in de maanden juni tot en met december 2020.

Koninklijk besluit nr. 41 van 26 juni 2020 tot wijziging van de wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 30 juni 2020

Koninklijk besluit van 22 augustus 2020 tot wijziging van wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 31 augustus 2020 en 10 september 2020

Koninklijk besluit van 4 november 2020 tot wijziging van wet van 23 maart 2020 tot wijziging van de wet van 22 december 2016 houdende invoering van een overbruggingsrecht ten gunste van zelfstandigen en tot invoering van tijdelijke maatregelen in het kader van COVID-19 ten gunste van zelfstandigen, Belgisch Staatsblad van 10 november 2020

Tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht in 2021

In 2021 wordt een nieuwe tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht ingevoerd.

De eerste pijler is gericht op de zelfstandigen die verplicht worden om hun zelfstandige activiteit volledig te onderbreken door de sluitingsmaatregelen opgelegd door de overheid. Als de onderbreking minder dan 15 opeenvolgende kalenderdag duurt, kunnen zij aanspraak maken op de helft van het voorzien bedrag. Die pijler is nog niet in werking treden.

De tweede pijler is gericht op de zelfstandigen die aantonen dat er in de kalendermaand voorafgaand aan de kalendermaand waarvoor de financiële uitkering wordt aangevraagd, een omzetsdaling van minstens 40% is ten opzichte van dezelfde kalendermaand tijdens het refertejaar 2019. Die zelfstandigen moeten hun wettelijk verschuldigde voorlopige bijdragen daadwerkelijk betaald hebben gedurende ten minste vier van de zestien kwartalen voorafgaand aan het kwartaal dat volgt op het kwartaal van de kalendermaand waarop de aanvraag betrekking heeft. Voor startende zelfstandigen die evenwel nog maar twaalf kwartalen of minder zijn onderworpen aan het sociaal statuut, volstaat het dat zij hun wettelijk verschuldigde voorlopige sociale bijdragen daadwerkelijk hebben betaald gedurende ten minste twee kwartalen. Het is niet mogelijk om meerdere pijlers te combineren.

De derde pijler heeft betrekking op 3 situaties:

- zelfstandigen die zich gedurende minstens 7 opeenvolgende kalenderdagen in quarantaine of isolatie bevinden omwille van COVID-19;
- zelfstandigen die gedurende minstens 7 kalenderdagen tijdens een kalendermaand moeten instaan voor de zorg van een kind van minder dan 18 jaar dat met hen samenwoont en niet naar het kinderdagverblijf of school kan gaan, omdat het kind zich in quarantaine of isolatie bevindt of omdat het kinderdagverblijf, de klas of de school waarvan het deel uitmaakt wordt gesloten als gevolg van een maatregel om de verspreiding van het COVID-19-virus te beperken of omdat het kind verplicht lessen onder de vorm van onderwijs op afstand volgt als gevolg van een beslissing van de bevoegde overheid om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken;
- zelfstandigen die gedurende minstens zeven kalenderdagen tijdens een kalendermaand moeten instaan voor de zorg van een gehandicapt kind dat zij ten laste hebben, ongeacht de leeftijd van dat kind, omdat het kind niet naar een centrum voor opvang van gehandicapte personen kan gaan, omdat dit centrum wordt gesloten of bij de tijdelijke stopzetting van de intramurale of extramurale dienstverlening of behandeling georganiseerd of erkend door de Gemeenschappen als gevolg van een maatregel om de verspreiding van het coronavirus COVID-19 te beperken.

Het bedrag van de uitkering in de derde pijler hangt af van de duur van de onderbreking.

De volgende zelfstandigen komen in aanmerking voor de volledige uitkering:

- zelfstandigen in hoofdberoep (incl. helpers, meewerkende echtgenoten in het maxistatuut en (primo)starters);
- zelfstandigen in bijberoep, zelfstandigen in hoofdberoep gelijkgesteld met bijberoep (art. 37 ARS) en student-zelfstandigen die voorlopige sociale bijdragen verschuldigd zijn die minstens gelijk zijn aan de minimumbijdrage van de zelfstandigen in hoofdberoep;
- zelfstandige na de pensioenleeftijd zonder pensioen of enkel met het onvoorwaardelijk pensioen die voorlopige sociale bijdragen verschuldigd is die minstens gelijk zijn aan de minimumbijdrage van de zelfstandigen in hoofdberoep.

De volgende zelfstandigen komen in aanmerking voor een halve uitkering:

- zelfstandigen in bijberoep en student-zelfstandigen die voorlopige sociale bijdragen verschuldigd zijn die worden berekend op een referte-inkomen tussen 7.021,29 euro en 14.042,57 euro;
- zelfstandigen in hoofdberoep gelijkgesteld met bijberoep (art. 37 ARS) die voorlopige sociale bijdragen verschuldigd zijn die worden berekend op een referte-inkomen tussen 7.021,29 euro en 7.356,08 euro;
- actief gepensioneerde zelfstandige die niet in aanmerking komt voor de volledige uitkering en die voorlopige sociale bijdragen verschuldigd is die worden berekend op een referte-inkomen hoger dan 7.021,29 euro.

De som van de uitkering van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht en een ander vervangingsinkomen mag per maand niet hoger zijn dan het toepasselijke bedrag van de uitkering van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht. Bij overschrijding zal het maandelijke bedrag van de uitkering van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht verminderd worden.

De uitkering van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht kan ook gevraagd worden door de zelfstandige die al een uitkering in het klassieke overbruggingsrecht heeft genoten voor de maximale duur van 12 of 24 maanden. De duur van de toekenning van de tijdelijke crisismaatregel overbruggingsrecht telt ook niet mee voor de maximumduur van het klassieke overbruggingsrecht.

De uitkering wordt aangevraagd bij het socialeverzekeringsfonds.

De tweede en derde pijler zijn van toepassing in januari, februari en maart 2021.

Wet van 22 december 2020 tot instelling van verschillende maatregelen ten gunste van zelfstandigen in de context van de COVID-19-crisis, Belgisch Staatsblad van 31 december 2020

RECHTSPRAAK

Dit document bevat de vonnissen en arresten die in 2020 werden gewezen.

De vonnissen en arresten worden eerst gegroepeerd volgens gerechtelijke instantie waarbij de zaak aanhangig werd gemaakt, volgens een «rangorde» (Grondwettelijk Hof, Hof van Cassatie, arbeidshof, Hof van beroep, arbeidsrechtbank, rechtbank van eerste aanleg). Wanneer er meerdere beslissingen zijn voor een gerechtelijke instantie, worden ze chronologisch gerangschikt (van oud naar nieuw).

Elk vonnis of arrest wordt voorafgegaan door een rubriek waarin onder andere de betrokken materie in enkele sleutelwoorden wordt aangeduid, met vermelding van de betrokken gerechtelijke instantie en de datum van de uitspraak.

Ten slotte wordt er een korte omschrijving van de casus en een samenvatting van de beslissing gegeven.

Een aantal beslissingen kregen wij te laat om die nog in dit document te kunnen opnemen: in de komende weken worden ze in een addendum ter beschikking gesteld.

Eerste deel: Arrest van het Grondwettelijk Hof

Prejudiciële vragen van de Arbeidsrechtbank te Luik, afdeling Dinant Arrest nr. 148/2020 van 19 november 2020

<http://www.const-court.be>

Pensioen

- *Pensioen van echtgenoot in openbare sector*
- *Vermindering*

Krachtens artikel 9 §1 1° c) van KB nr. 72 betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen bedraagt het jaarlijks basisbedrag van het rustpensioen voor gepensioneerde zelfstandigen 6100,24 EUR indien de gerechtigde gehuwd is en zijn echtgenoot elke beroepsbezigheid, behoudens die door de Koning toegelaten, heeft gestaakt en geen rust- of overlevingspensioen krachtens een andere pensioenregeling of een uitkering die daar door de Koning mee werd gelijkgesteld, ontvangt. Volgens artikel 9 §1 2° van KB nr. 72 bedraagt het jaarlijks basisbedrag van het rustpensioen voor alle andere gerechtigden 4880,21 EUR.

De Arbeidsrechtbank te Luik stelt 2 prejudiciële vragen:

- Schenden artikel 9, § 1, [eerste lid,] 1°, c) en 2°, en artikel 9, § 1, laatste lid, van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967, al dan niet onderling in samenhang gelezen, in samenhang met artikel 79 van de wet 21 mei 1991 zoals gewijzigd bij artikel 60 van de wet van 21 mei 1991 [lees : 3 februari 2003], de artikelen 10, 11 en 28 van de Grondwet in zoverre zij de gerechtigden van een zelfstandigenpensioen niet de mogelijkheid bieden om een pensioen tegen het gezinstarief te blijven ontvangen wanneer hun echtgenoot een Belgisch overheidspensioen ontvangt van een jaarlijks bedrag dat lager is dan het verschil tussen het pensioenbedrag tegen het gezinstarief en het pensioenbedrag tegen het tarief voor alleenstaanden, waarvan de echtgenoot niet kan afzien, terwijl de gerechtigde van een werknemerspensioen in dezelfde omstandigheden (aanwezigheid van een echtgenoot die een klein overheidspensioen geniet waarvan die echtgenoot niet kan afzien) een pensioen tegen het gezinstarief zal ontvangen waarop het bedrag van het overheidspensioen in mindering is gebracht en terwijl de mogelijkheid van afstand wel bestaat voor de gerechtigde van een werknemerspensioen en zelfstandigenpensioen (en voor hun [lees : zijn] echtgenoot) maar daarentegen uitgesloten is voor een persoon die een overheidspensioen geniet ?
- Schenden artikel 9, § 1, [eerste lid,] 1°, c) en 2°, en artikel 9, § 1, laatste lid, van het koninklijk besluit nr. 72 van 10 november 1967, al dan niet onderling in samenhang gelezen, in samenhang met artikel 79 van de wet 21 mei 1991 zoals gewijzigd bij artikel 60 van de wet van 21 mei 1991 [lees : 3 februari 2003], de artikelen 10, 11 en 28 van de Grondwet in zoverre zij de gerechtigden van een zelfstandigenpensioen niet de mogelijkheid bieden om een pensioen tegen het gezinstarief te blijven genieten waarop het voordeel dat de echtgenoot geniet in mindering is gebracht wanneer hun echtgenoot een Belgisch overheidspensioen ontvangt van een jaarlijks bedrag dat lager is dan het verschil tussen het pensioenbedrag tegen het gezinstarief en het pensioenbedrag tegen

het tarief voor alleenstaanden, waarvan die echtgenoot niet kan afzien terwijl artikel 9, § 1, laatste lid voorziet in het recht op het behoud van een pensioen tegen het gezinstarief waarop het voordeel van de echtgenoot die, krachtens een buitenlandse wetgeving, een rust- of overlevingspensioen geniet waarvan hij niet kan afzien, in mindering is gebracht ?

In zoverre het Hof wordt verzocht uitspraak te doen over de inachtneming van artikel 28 van de Grondwet, hetgeen het recht waarborgt om verzoekschriften bij de openbare overheden in te dienen, zijn de prejudiciële vragen niet ontvankelijk gelet op het feit dat noch uit de prejudiciële vraag, noch uit de motivering van de verwijzingsbeslissing kan worden begrepen op welke wijze een in het geding zijnde bepaling een schending zou inhouden van een in die vraag vermelde hogere rechtsnorm waardoor het Hof niet over de noodzakelijke elementen bevat op grond waarvan zij uitspraak zou moeten kunnen doen. De verwijzende rechter heeft volgens het Grondwettelijk Hof met andere woorden nagelaten om voldoende te motiveren waarom hij meent dat artikel 28 van de Grondwet wordt geschonden.

Betreffende de vermeende schending van de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, dienen de prejudiciële vragen volgens het Grondwettelijk Hof niet te worden beantwoord daar zij berusten op een kennelijk verkeerde lezing van de wet. Vóór de vervanging ervan bij wet van 26 april 2019, bepaalde artikel 9 §1 laatste lid van KB nr. 72 immers dat elk der echtgenoten af kan zien van de betaling van de uitkering waarop hij gerechtigd is ten einde de andere echtgenoot toe te laten een pensioen te verkrijgen dat berekend is met toepassing van het eerste lid, 1°. Daarnaast bepaalt artikel 79 van de wet van 21 mei 1991 dat elkeen die een in artikel 78 bedoeld rustpensioen geniet, op elk ogenblik afstand kan doen van de uitbetaling van het geheel van dit pensioen indien hij daardoor een vervangingsinkomen kan krijgen. Aangezien het rustpensioen van de zelfstandige in casu werd aangevraagd na 1 juli 1997, wordt dat pensioen berekend a.d.h.v. de artikelen 4 tot 6 van het KB van 30 januari 1997 betreffende het pensioenstelsel der zelfstandigen met toepassing van de artikelen 15 en 27 van de wet van 26 juli 1996 tot modernisering van de sociale zekerheid en tot vrijwaring van de leefbaarheid van de wettelijke pensioenstelsels en van artikel 3, § 1, 4°, van de wet van 26 juli 1996 strekkende tot realisatie van de budgettaire voorwaarden tot deelname van België aan de Europese [Economische] en Monetaire Unie. Krachtens artikel 6 van dit KB zijn het tweede tot vierde lid van artikel 9 §1 van het KB nr. 72 van overeenkomstige toepassing bij de berekening van het pensioen. Dit heeft tot gevolg dat artikel 9 §1 tweede lid KB nr. 72 de echtgenoot van de zelfstandige die recht heeft op een rustpensioen waarin is voorzien bij een pensioenregeling van een openbare sector uitdrukkelijk toestaat af te zien van de betaling van die uitkering ten einde zijn echtgenoot toe te laten een pensioen te verkrijgen dat berekend is met toepassing van het eerste lid, 1°. Dit wordt bovendien niet verhinderd door artikel 79 van de wet van 21 mei 1991.

Tweede deel: Arresten van het Hof van Cassatie

P.T. / Belgische staat

Arrest van 7 september 2020

S.18.0019.N

Niet gepubliceerd

Ongunstig arrest

Vrijstelling van bijdragen

- *Commissie voor vrijstelling van bijdragen*
- *Formele en materiële motiveringsplicht*

Bestuurshandelingen moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd (art. 2 Wet Motivering Bestuurshandelingen). De motivering moet de juridische en feitelijke elementen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn (art. 3 Wet Motivering Bestuurshandelingen).

De motivering moet de bestuurshandelingen dragen. Om afdoende te zijn, moet de motivering de bestuurde ook in staat stellen te begrijpen, op grond van welke feitelijke en juridische gegevens de beslissing is genomen. De motivering kan ook blijken uit andere stukken waarnaar in de akte wordt verwezen en waarvan de bestuurde voorafgaandelijk in kennis werd gesteld. De motivering is evenwel niet afdoende wanneer de beslissing verwijst naar niet nader gepreciseerde elementen van het dossier, ook al heeft de bestuurde kennis van alle stukken van het administratief dossier en kent hij de inhoud ervan.

De appelrechters stellen vast dat beide administratieve beslissingen, na te hebben vermeld op grond van welke elementen naar hun oordeel moet worden aanvaard dat de eiser toen niet te verwaarlozen financiële moeilijkheden ondervond, overwogen "dat enkele andere elementen in het dossier aanwezig zijn die de huidige toestand van betrokkene, die de staat van behoefte benadert, aantonen". De appelrechter die vervolgens oordelen dat de commissie voor vrijstelling van bijdragen haar beslissingen afdoende motiveerde, verantwoordt hun beslissing niet naar recht.

Derde deel: Arresten van de arbeidshoven

A.B. / RSVZ

Arbeidshof van Brussel, 9de kamer

Arrest van 7 januari 2020, A.R. 2019/AB/365

Niet gepubliceerd

Deels gunstig arrest

Gelijkstelling wegens ziekte

- *Uitoefenen van een beroepsbezigheid tijdens arbeidsongeschiktheid*
- *Bewijslast*

Aan A.B. werd diens aanvraag om gelijkstelling te bekomen wegens ziekte met ingang van oktober 2005 toegekend. In juli 2016 vond er een controleactie plaats bij BVBA D.B. waar een sociaal inspecteur vaststelde dat A.B. achter de toog stond en klanten bediende. A.B. verklaarde dat hij acht jaar zelfstandige is en aandelen bezit in de BVBA D.B. waarvoor hij geen bezoldigingen ontvangt. In september 2016 werd er door het RSVZ een onderzoek opgestart waaruit is voortgekomen dat A.B. moest worden beschouwd als werkend vennoot. Als gevolg hiervan werd in december 2016 door het RSVZ de gelijkstelling wegens ziekte geweigerd voor de periode vanaf 1 juli 2008 aangezien A.B. tijdens de periode van arbeidsongeschiktheid alsnog een beroepsbezigheid uitoefende. Tegen deze beslissing tekende A.B. beroep aan bij de arbeidsrechtbank te Leuven, die zijn beroep ontvankelijk doch ongegrond verklaarde in april 2019. Tegen dit vonnis van de arbeidsrechtbank te Leuven tekende A.B. hoger beroep.

Geen enkele periode kan worden gelijkgesteld als betrokken in de loop ervan een beroepsactiviteit heeft uitgeoefend (art. 28 van het KB van 22 december 1967 houdende algemeen reglement betreffende het rust- en overlevingspensioen der zelfstandigen). Het Arbeidshof oordeelt dat het RSVZ de bewijslast draagt om aan te tonen dat A.B. tijdens zijn periode van arbeidsongeschiktheid een beroepsactiviteit heeft uitgeoefend. Dit vereist dat hij een werkelijke, persoonlijke activiteit heeft uitgeoefend die de grenzen van het louter beheer van zijn eigen vermogen te boven gaat en dat dit met een zekere regelmaat en met een winst oogmerk wordt uitgeoefend.

Het RSVZ argumenteert dat A.B. de beroepsactiviteit heeft aangevangen op 1 juli 2008, aangezien A.B. zelf verklaarde dat hij sedert acht voorgaande jaren een zelfstandige activiteit heeft uitoefent. Volgens het Arbeidshof is de verklaring van A.B. te karig om te kunnen bewijzen dat hij een beroepsbezigheid heeft uitgeoefend vanaf 1 juli 2008. Het is immers mogelijk dat A.B. hiermee heeft willen bedoelen dat hij acht jaar geleden aandelen heeft verworven in BVBA D.B.

Ondergeschikt vraagt het RSVZ om te oordelen dat minstens vanaf 16 januari 2011 een beroepsactiviteit werd uitgeoefend, omdat in het pv van de controle in 2011 een kruisje werd aangevinkt bij "mandataris en werkend vennoot". Datzelfde pv vermeldt echter ook "geen zelfstandig statuut", zodat die datum niet kan worden weerhouden, gelet op de interne tegenstrijdigheden.

Volgens het Hof is wel bewezen dat A.B. een beroepsbezigheid uitoefende vanaf 9 juli 2016, de dag van de controleactie, tot en met 1 juli 2018, datum van zijn pensionering. Het Arbeidshof

bevestigt derhalve deels de bestreden beslissing van de arbeidsrechtbank te Leuven en zegt voor recht dat de periode van arbeidsongeschiktheid van 9 juni 2016 tot en met 1 juli 2018 niet wordt gelijkgesteld met een periode van activiteit als zelfstandige.

R.S. / NV L.

Arbeidshof van Brussel, 3de kamer

Arrest van 4 februari 2020, A.R. 2018/AB/924

Neutraal arrest

<https://juportal.be/content/ECLI:BE:CTBRL:2020:ARR.20200204.8/NL?HiLi=eNpLtDKwqq4FAAZPAf4=>

Herkwalificatie

- *Verjaring*
- *Veinzing*
- *Handelsvertegenwoordiging*
- *Arbeidsrelatieswet*

R.S. was vanaf juli 2009 tot juni 2011 werkzaam bij NV L. met een arbeidsovereenkomst naar Frans recht. NV L. heeft haar maatschappelijke zetel in België. In augustus 2013 bedingen R.S. en NV L. een in het Engels opgestelde zelfstandige samenwerkingsovereenkomst. Deze overeenkomst wordt initieel afgesloten voor een duur van 6 maanden. In januari 2014 vraagt R.S. aan NV L. om de overeenkomst te verlengen tot augustus 2014. In augustus 2014 beëindigt NV L. de overeenkomst met een te presteren opzegtermijn tot november 2014. R.S. meent dat hij recht heeft op een transactionele vergoeding van 60 000 EUR, hetgeen niet wordt toegekend door NV L.

R.S. wenst nadien de herkwalificatie van het dienstverleningscontract in een arbeidsovereenkomst te bekomen. Hij stelt eerst een vordering in bij een Frans rechtscollege, dat zich territoriaal onbevoegd verklaart gezien de bevoegdheidsclausule die in het dienstverleningscontract werd ingeschreven ten voordele van de Leuvense rechtbanken. R.S. stelt vervolgens een nieuwe vordering in bij de arbeidsrechtbank te Leuven. Daar vraagt hij opnieuw de herkwalificatie van de dienstverleningsovereenkomst naar een arbeidsovereenkomst. R.S. is namelijk van oordeel dat hij werkte als handelsvertegenwoordiger voor NV L. en dat er derhalve een vermoeden van gezag en dus van een arbeidsovereenkomst speelt. De NV L. stelt op haar beurt een tegenvordering in. De arbeidsrechtbank verklaart in september 2018 de hoofd- en tegenvordering ontvankelijk, doch ongegrond. Tegen dit vonnis tekenen R.S. en NV L. hoger beroep aan bij het Arbeidshof te Brussel.

Het Arbeidshof te Brussel herinnert eraan dat artikel 15 van de Arbeidsovereenkomstenwet voorziet dat zulke rechtsvorderingen verjaren na één jaar na het eindigen van de arbeidsovereenkomst of vijf jaar na het feit waaruit de vordering is ontstaan, zonder dat deze termijn één jaar na het eindigen van deze overeenkomst mag overschrijden. Artikel 2246 BW bepaalt op haar beurt dat de dagvaarding voor een onbevoegde rechter de verjaringstermijn stuit. Het is daarbij vereist dat de oorzaak en het voorwerp van de twee vorderingen hetzelfde zijn. Het feit dat R.S. zich tijdens de Franse procedure beriep op het Franse recht en zich nadien tijdens de Belgische procedure beroept op het Belgische recht, is volgens het Arbeidshof niet bepalend om te kunnen stellen dat het voorwerp en de oorzaak van de Franse en de Belgische

vorderingen niet hetzelfde zouden zijn. Zowel in de Franse als in de Belgische rechtsgedingen vorderde R.S. de herkwalificatie van de dienstverleningsovereenkomst en de betaling van de uit de arbeidsovereenkomst voortvloeiende vergoedingen. Bijgevolg stuit het Franse vonnis inderdaad de verjaringstermijn uit artikel 15 Arbeidsovereenkomstenwet. Er begint een nieuwe verjaringstermijn van één jaar te lopen op het moment dat R.S. de NV L. dagvaardt voor het Franse rechtcollege, hetgeen betekent dat de hoofd- en tegenvorderingen tijdig werden ingediend bij de arbeidsrechtbank te Leuven.

Wat betreft de vereiste van hoedanigheid en belang merkt het Arbeidshof op dat een overeenkomst tussen twee vennootschappen principieel uitsluit dat de prestaties die krachtens die overeenkomst worden geleverd, aangemerkt kunnen worden als de uitvoering van een arbeidsovereenkomst tenzij er sprake is van een wilsgebrek of veinzing. In casu heeft R.S. de overeenkomst afgesloten in de hoedanigheid van een eenmanszaak of een Franse onderneming natuurlijke persoon, zonder dat hij daarbij een afzonderlijke rechtspersoon heeft gecreëerd. R.S. had echter de werkelijke wil om een rechtstreekse contractuele relatie tot stand te brengen tussen een fysiek persoon en een vennootschap, hetgeen betekent dat er sprake is van veinzing. R.S. beschikt aldus over de vereiste hoedanigheid en het vereiste belang.

R.S. voert aan dat hij als handelsvertegenwoordiger werkzaam was voor NV L. en dat hierdoor, op basis van artikel 4, tweede lid, Arbeidsovereenkomstenwet, kan worden vermoed dat NV L. gezag over hem uitoefende. Het Hof volgt deze zienswijze niet. Het herinnert eraan dat het nog steeds de plicht is van de werknemer om te bewijzen dat zijn overeenkomst de handelsvertegenwoordiging als voornaamste voorwerp heeft en dat hij het bewijs dient te leveren dat hij handelingen verricht die eigen zijn aan deze activiteit. De werknemer kan zich daartoe niet louter beroepen op het wettelijk vermoeden uit artikel 4 Arbeidsovereenkomstenwet. Het vereiste bewijs wordt door R.S. op geen enkele wijze geleverd, waardoor het Arbeidshof besluit dat er in casu geen sprake is van handelsvertegenwoordiging.

Verder voert R.S. aan dat een herkwalificatie van de dienstverleningsovereenkomst zich opdringt op basis van de Arbeidsrelatieswet. De Arbeidsrelatieswet stelt dat tot een herkwalificatie van de arbeidsrelatie moet worden overgegaan indien de feitelijke uitoefening van de arbeidsrelatie niet strookt met de kwalificatie die de partijen aan hun arbeidsrelatie hebben gegeven. De feitelijke uitoefening van de arbeidsrelatie moet worden beoordeeld a.d.h.v. de wil der partijen; de vrijheid van organisatie van de werktijd; de vrijheid van organisatie van het werk en de mogelijkheid tot uitoefenen van hiërarchische controle.

Betreffende de uitgedrukte wil der partijen stelt het Hof vast dat R.S. en NV L. hebben gekozen voor een zelfstandige samenwerkingsovereenkomst en dat uit geen enkele omstandigheid blijkt dat R.S. in werkelijkheid opteerde voor een arbeidsovereenkomst.

In de samenwerkingsovereenkomst werd bedongen dat R.S. op voltijdse basis zou functioneren voor NV L. Hij heeft hierbij het recht om maximaal 28 werkdagen per jaar ervoor te kiezen om niet ter beschikking van NV L. te staan. Dit bewijst volgens het Arbeidshof niet dat R.S. geen vrijheid van organisatie van zijn werktijd zou genieten. Het Hof besluit dat er geen sprake is van een dwingende en precieze tijdsregeling waaraan R.S. onderworpen wordt, die bovendien de gekozen kwalificatie als zelfstandige zou kunnen tegenspreken.

R.S. geniet volgens het Hof ook de vrijheid om zelf zijn werk te organiseren aangezien er geen precieze taakomschrijving of specifieke onderrichtingen worden opgelegd aan R.S.

Voorts benadrukt het Hof het hiërarchisch karakter van de controle, waarbij zij als voorbeeld de mogelijkheid tot het opleggen van tuchtsancties aanhaalt. Het hiërarchisch karakter heeft

betrekking op de controle die steunt op een rang, een positie. De controle wordt ingegeven door het feit dat men als meerdere daar recht toe heeft. Ook hier levert R.S. niet voldoende bewijs van. Het Arbeidshof bevestigt aldus integraal het bestreden vonnis van de arbeidsrechtbank te Leuven en oordeelt dat er geen herkwalificatie dient te gebeuren.

L.L.M. / R.D. en RSVZ

Arbeidshof van Antwerpen, afdeling Hasselt, 5de kamer

Arrest van 6 maart 2020, A.R. 2017/AH/222

Niet gepubliceerd

Neutraal arrest

Arbeidsongeschiktheidsuitkering

- *Herberekening terugbetalingssom*

In deze samengevoegde zaken vordert het ziekenfonds van R.D. de genoten arbeidsongeschiktheidsuitkering en de tussenkomsten in gezondheidszorgen terug, vanwege het feit dat de begunstigde R.D. gedurende de periode dat hij deze arbeidsongeschiktheidsuitkering genoot, in Brazilië verbleven zou hebben zonder voorafgaande toelating van de adviserend geneesheer.

Er wordt ook een geschil beslecht tussen R.D. en het RSVZ, omdat het RSVZ heeft beslist om de gelijkstelling van de periode van arbeidsongeschiktheid met een periode van activiteit als zelfstandige niet meer toe te staan vanaf 1 januari 2017.

Het Arbeidshof van Antwerpen heeft op 17 juli 2019 reeds ten gronde geoordeeld in deze zaak. Het Hof verklaarde dat de door het ziekenfonds tegen R.D. kenbaar gemaakte terugvordering enkel gegrond is m.b.t. de ongeschiktheidsuitkeringen voor de periode van 20 juni 2015 t.e.m. 28 juli 2015. Daarnaast is het ziekenfonds gehouden om de arbeidsongeschiktheidsuitkeringen verder uit te blijven betalen aan R.D., en werd zij veroordeeld tot het betalen aan R.D. van achterstallige arbeidsongeschiktheidsuitkeringen.

Er werd door het ziekenfonds een herberekening gemaakt, rekening houdend met het arrest van het Hof van 17 juli 2019. De terugbetalingssom wordt nu begroot op 1.781,67 EUR. Het Arbeidshof te Antwerpen veroordeelt in dit arrest R.D. tot terugbetaling van de genoten arbeidsongeschiktheidsuitkering begroot op 1.781,67 EUR.

C.C./ RSVZ

Arbeidshof van Brussel, 9de kamer

Arrest van 11 augustus 2020, A.R. 2019/AB/648

Niet gepubliceerd

Deels gunstig, deels ongunstig arrest

Gelijkstelling wegens ziekte

- *Verbod op uitoefenen van een beroepsbezigheid*
- *Bewijslast*
- *Btw-bijdragen advocaat*
- *Onrechtmatige daad*

Het geschil heeft betrekking op de gelijkstelling van een periode van arbeidsongeschiktheid wegens ziekte met een periode van activiteit als zelfstandige. In eerste instantie werd de aanvraag tot gelijkstelling door het RSVZ goedgekeurd. Na onderzoek werd er een nieuwe beslissing genomen waarin de gelijkstelling wegens ziekte vanaf 1 juli 2014 werd geweigerd omwille van de uitoefening van een beroepsbezigheid gedurende de periode van arbeidsongeschiktheid.

Geen enkele periode kan worden gelijkgesteld indien betrokkene in de loop ervan een beroepsbezigheid heeft uitgeoefend. Het fiscaal vermoeden uit art. 3, § 2, KB nr. 38 geldt eveneens voor de gelijkstellingsregeling wegens ziekte.

De bewijslast om aan te tonen dat appellant een zelfstandige beroepsbezigheid uitoefende in de periode van arbeidsongeschiktheid van 1 juli 2014 t.e.m. 31 december 2014, ligt bij het RSVZ. De stukken tonen aan dat de eenmanszaak van de appellant in het derde en het vierde kwartaal van 2014 btw-bijdragen heeft ontvangen. Hieruit kan echter niet worden afgeleid dat de appellant, een advocaat, in voornoemde periode een zelfstandige activiteit uitoefende. Slechts wanneer de te leveren dienst is voltooid of op het einde van het verrichten van de dienst, kan er btw op worden geheven.

Voor een advocaat is een dienst voltooid, bijvoorbeeld op het einde van de juridische adviesverlening en begeleiding van een cliënt of op het einde van een gerechtelijke procedure of, meer algemeen, wanneer hij de essentiële verplichtingen die op hem rusten door de met de cliënt gesloten overeenkomst volledig en tot voldoening van die laatste is nagekomen. Bij een gerechtelijke procedure gaat de btw-administratie er van uit dat de dienst verricht (voltooid) is wanneer de procedure definitief beëindigd is door een in kracht van gewijsde gegaan vonnis of arrest, of wanneer een geschil wordt beëindigd.

Het is dus mogelijk dat btw-verrichtingen die opgenomen zijn in de btw-bijdragendetails voor een bepaald kwartaal, geen betrekking hebben op belastbare feiten die zijn gesteld in datzelfde kwartaal. Het Arbeidshof is daarom van oordeel dat het RSVZ niet heeft bewezen dat de appellant in de betreffende periode een zelfstandige activiteit uitoefende.

Betreffende de periode van arbeidsongeschiktheid tijdens het derde kwartaal van 2016 en het tweede kwartaal van 2017, acht het Hof de bewering dat de appellant in die periode een zelfstandige beroepsbezigheid uitoefende, wel bewezen. De appellant heeft belastbare inkomsten genoten voor de jaren 2016 en 2017. Op basis van het fiscaal vermoeden uit artikel 3 §2 KB nr. 38 wordt hij daarom weerlegbaar vermoed een zelfstandige beroepsbezigheid te hebben uitgeoefend. Het feit dat hij in die periodes geen inkomsten heeft aangegeven, betekent niet dat er ook automatisch geen activiteit werd uitgeoefend. Het is immers mogelijk

dat er activiteiten worden verricht die pas later aan de klant worden verrekend. Het Hof is van oordeel dat de appellant faalt in het leveren van het tegenbewijs.

Tenslotte kan het RSVZ geen fout in de zin van artikel 1382-1383 Burgerlijk Wetboek worden verweten. In 2017 werd het RSVZ door de FOD Financiën op de hoogte gebracht van de beroepsinkomsten. Op 20 juni 2018 nam het RSVZ op basis van deze gegevens een nieuwe beslissing. De termijn tot het nemen van die nieuwe beslissing is niet buitensporig. De eerdere beslissing tot toekenning van de gelijkstelling van het RSVZ werd ook niet foutief of onzorgvuldig genomen.

V. / RSVZ

Arbeidshof van Brussel, 9de kamer

Arrest van 11 augustus 2020, A.R. 2019/AB/649

Niet gepubliceerd

Gunstig arrest

Gelijkstelling van studieperiodes

- *Voorwaarden*
- *Buitenlandse diploma's*
- *Bewijslast*
- *Overgangsregeling*
- *Hoedanigheid van zelfstandige*
- *Pensioenvormende bijdragen*

Appellant heeft twee diploma's behaald aan de European University, met hoofdzetel te Genève. Dit is dus geen Belgische onderwijsinstelling. Het feit dat appellant deze studies volgde aan de in Antwerpen gelegen campus van deze onderwijsinstelling, doet geen afbreuk aan het feit dat de European University geen Belgische onderwijsinstelling is. Daarom is artikel 33 §1 2° d) KB ARP van toepassing, waardoor de gelijkwaardigheid van het buitenlands diploma erkend moet worden door de bevoegde Belgische overheden. De bewijslast van deze erkenning ligt bij de appelland. Appellant slaagt er niet in dit bewijs te leveren, waardoor de weigering van de gelijkstelling terecht is.

Van 1 december 2017 tot en met 30 november 2020 kan ook gebruik gemaakt worden van een overgangsbepaling. Dit houdt in dat de gelijkstelling van studieperiodes tijdelijk nog kan worden afgetoetst aan de voorwaarden en modaliteiten van de oude regelgeving, zoals ze bestond op 30 november 2017. Appellant bevindt zich in deze mogelijkheid.

Onder de oude regelgeving werden studieperiodes in België of in het buitenland, doorgemaakt na 31 december van het jaar gelegen voor dit van de 20ste verjaardag van de zelfstandige, gelijkgesteld met periodes van bezigheid indien twee voorwaarden werden vervuld: de belanghebbende bezit de hoedanigheid van zelfstandige op het moment waarop de studieperiode een aanvang neemt; of hij bezit de hoedanigheid van zelfstandige binnen 180 dagen na het einde van de studieperiode.

Deze "hoedanigheid als zelfstandige" moet volgens artikel 28 §2 KB ARP worden geïnterpreteerd als zijnde de bezigheid als zelfstandige, die het recht op het rustpensioen als zelfstandige kan doen ontstaan. Appellant betaalde sinds zijn aansluiting als zelfstandige in 1991 tot aan 1 oktober 1993 steeds verminderde niet-pensioenvormende bijdragen. Bijdragen

betaald aan het verminderd tarief kunnen geen recht op het rustpensioen doen ontstaan. Onder de oude regeling kan er dus enkel een gelijkstelling zijn wanneer de begunstigde pensioenvormende bijdragen betaalde op het ogenblik waarop de studieperiode aanving, of binnen de 180 dagen na het einde van de studieperiode. Aan deze vereisten is in casu niet voldaan.

De gelijkstelling van studieperiodes kan, noch onder de nieuwe, noch onder de oude regeling, worden toegekend.

RSVZ / I.V.L.

Arbeidshof van Antwerpen, afdeling Antwerpen, 5de kamer

Arrest van 4 december 2020, A.R. 2019/AA/320

Niet gepubliceerd

Ongunstig arrest

Verzekeringsplicht

- *Vennootschapsmandataris*
- *Vermoeden van een zelfstandige beroepsbezigheid*
- *Juridische kosteloosheid*
- *Feitelijke kosteloosheid*

Het vermoeden van verzekeringsplicht voor vennootschapsmandatarissen (artikel 3 §1, vierde lid, KB nr. 38) is een weerlegbaar vermoeden. De vennootschapsmandatarissen kunnen hun onderwerping aan het sociaal statuut der zelfstandigen aldus weerleggen door de afwezigheid van een winstoogmerk aan te tonen. Om dit aan te kunnen tonen moet de mandataris bewijzen dat het mandaat in werkelijkheid geen kosten oplevert (feitelijke kosteloosheid) en dat dit mandaat bovendien ook geen inkomsten kan opleveren (juridische kosteloosheid).

De kosteloosheid blijkt uit de oprichtingsakten, statuten en relevante benoemingsbeslissingen van de beide vennootschappen. Het Hof stelt dat de oprichtingsakte van vennootschap C. enkel de terugbetaling van onkosten en uitgaven vermeldt. Noch dit artikel, noch een andere bepaling in de oprichtingsakte of de statuten, voorziet in een bezoldiging voor de bestuurders. De benoemingsbesluiten van de oorspronkelijke bestuurders bepalen eveneens dat het bestuursmandaat kosteloos is. In de aangepaste statuten wordt vermeld dat aan de bestuurders, naast de vergoeding van hun kosten, een vaste bezoldiging kan worden toegekend door een uitdrukkelijke beslissing van de algemene vergadering. De principiële onbezoldigdheid van het mandaat die de statuten voorzien, geldt ook voor de later benoemde bestuurders. Het benoemingsbesluit van mevrouw I.V.L. bevat geen afwijking op het principiële karakter van het bestuurdersmandaat.

In de oprichtingsakte/statuten van de vennootschap P. wordt vermeld dat "ambtshalve (...) voor de uitoefening van de opdracht van bestuurders geen vergoeding (is) voorzien. Nochtans kan bij beslissing van de algemene vergadering een bezoldiging onverminderd de vergoeding van kosten, worden toegekend." Er is geen dergelijke afwijkende beslissing van de algemene vergadering. Het besluit waarmee de algemene vergadering mevrouw I.V.L. tot bestuurder benoemde, vermeldt daarentegen uitdrukkelijk dat "dit mandaat (...) onbezoldigd (zal) worden uitgeoefend."

Het onderscheid dat het RSVZ maakt tussen enerzijds de stukken betreffende de oprichting van de vennootschap en het aannemen van de statuten en anderzijds deze betreffende de benoeming van bestuurders, is artificieel. Voor zover dit onderscheid al zou mogen worden gemaakt, merkt het Arbeidshof op dat artikel 2, § 1, ARS statutaire bepalingen en benoemingsbeslissingen gelijkstelt om de kosteloosheid aan te tonen. Op benoemingsbeslissingen moet enkel beroep worden gedaan bij gebreke aan statutaire bepalingen. Aldus wordt bevestigd dat statutaire bepalingen principieel ook gelden voor latere benoemingen.

De feitelijke kosteloosheid wordt aangetoond door de aangiftes in de personenbelasting en de jaarrekeningen van de vennootschappen.

Vierde deel: Arresten van de Hoven van Beroep

Het Openbaar Ministerie / X en X
Hof van Beroep van Antwerpen, kamer C6
Arrest van 23 januari 2020, A.R. 2017/SO/27
Niet gepubliceerd
Neutraal arrest

Kwalificatie

- *Arbeidsrelatieswet*
- *Algemene criteria*
- *Specifieke criteria*
- *Bouwsector*
- *Buitenlandse onderdanen*

Tweede beklagde, een BVBA, is actief in de bouwsector. In 2013 werd er tijdens een inspectie door de RVA op één van haar bouwerven vastgesteld dat er enkele personen aan het werk waren die op dat moment niet gemachtigd waren om in het land te verblijven. Zij verklaarden dat zij zelfstandig helper waren voor rekening van de BVBA. In 2014 wordt nogmaals een inspectie uitgevoerd op één van de bouwerven van de BVBA. Deze keer wordt eerste beklagde daar aan het werk aangetroffen, samen met verschillende andere Bulgaarse onderdanen. Eerste beklagde verklaarde dat de werken werden uitgevoerd door werkende vennoten. De Bulgaarse onderdanen bezitten elk een aantal aandelen in de BVBA, maar leggen tegenstrijdige verklaringen af. Zelf bezit de eerste beklagde ook 860 aandelen in de BVBA. De zaakvoerder van de BVBA en de eerste beklagde worden nadien meerdere malen op verzoek van het OM gehoord over deze vaststellingen.

De normen waarvan het Openbaar Ministerie de schending inroept (nl. de wet betreffende de tewerkstelling van buitenlandse werknemers; de Dimona-reglementering; de RSZ-wet en het KB betreffende het bijhouden van sociale documenten) hebben hoofdzakelijk betrekking op werknemers of personen die arbeid verrichten onder het gezag van een ander persoon. Daarom is het volgens het Hof van belang om te weten of de betrokken Bulgaarse vennoten dienen gezien te worden als werknemers van de BVBA dan wel als zelfstandigen.

Het Hof van Beroep toetst daarop de arbeidsrelatie af aan titel XIII van de Programmawet I van 27 december 2006, de Arbeidsrelatiewet. In de artikelen 331 en 332 van deze wet worden de principes uiteengezet die moeten worden gehanteerd om na te gaan of het gaat om een arbeidsrelatie als werknemer of als zelfstandige. Het uitgangspunt van deze wet is dat de partijen vrij de aard van hun arbeidsrelatie kunnen kiezen, maar dat er dient overgegaan te worden tot herkwalificatie indien er in de feitelijke uitvoering van de overeenkomst voldoende elementen aanwezig zijn die onverenigbaar zijn met de gekozen kwalificatie. Deze wet stelt bovendien voor een aantal sectoren een weerlegbaar wettelijk vermoeden in voor het bestaan van een arbeidsovereenkomst wanneer uit een analyse van de arbeidsrelatie blijkt dat meer dan de helft van de specifieke criteria uit artikel 337/2 zijn vervuld. In casu is dit wettelijk vermoeden en het KB van 7 juni 2013 tot uitvoering van artikel 337/2 van toepassing

aangezien de werkzaamheden zich situeren in de bouwsector. Dit KB legt negen specifieke criteria vast die betrekking hebben op de aard van de arbeidsrelaties die bestaan in het kader van de uitoefening van sommige onroerende werkzaamheden. Uit de verklaringen van de Bulgaarse onderdanen blijkt dat aan de meerderheid van deze negen criteria is voldaan, hetgeen wijst op economische afhankelijkheid. In principe geldt er dus een weerlegbaar wettelijk vermoeden dat de Bulgaarse onderdanen werknemers zijn van de BVBA.

Dit vermoeden kan worden weerlegd met alle middelen van recht, inclusief de in de Arbeidsrelatiewet bepaalde algemene criteria. Het Hof toetst de arbeidsrelatie af aan deze algemene criteria, nl. de wil der partijen; de vrijheid van organisatie van de werktijd; de vrijheid van organisatie van het werk en de mogelijkheid tot uitoefening van hiërarchische controle. Uit de verklaringen van de Bulgaarse vennoten en van de BVBA blijkt dat zij de arbeidsrelatie hebben gekwalificeerd als zelfstandige, ondanks het ontbreken van een schriftelijke overeenkomst tussen beide partijen. Het feit dat zij nadien tegenstrijdige verklaringen hebben afgelegd doet hier geen afbreuk aan, vermits er bij de aanvang van de arbeidsrelatie wel een geldige toestemming werd gegeven. Het criterium 'vrijheid van organisatie van de werktijd' vergt een in concreto beoordeling. Er blijkt niet dat de werkuren door beklagde eenzijdig werden opgelegd. Eerste beklagde bepaalde welk werk er diende gedaan te worden en de Bulgaarse vennoten werkten tot het werk af was. Hieruit kan niet worden afgeleid dat de Bulgaarse vennoten niet konden beslissen om eerder te stoppen. Zij beslisten bovendien zelf dat zij tijdens het weekend werkzaamheden wilden verrichten. Zij konden ook zelf hun vakanties bepalen, en moesten hun afwezigheden niet verantwoorden doch wel verwittigen. Dit wijst echter niet op een gezagsrelatie. Betreffende de vrijheid van organisatie van het werk wordt er vastgesteld dat de Bulgaarse vennoten inspraak hadden in wie naar welke werf ging en welke werken er moeten gedaan worden. Eerste beklagde gaf aan de Bulgaarse vennoten wel opdrachten, maar het ging hierbij niet om precieze instructies. Wat betreft de hiërarchische controle oordeelt het Hof van Beroep dat er geen elementen aanwezig zijn die wijzen op een hiërarchische controle, ondanks het feit dat de eerste beklagde als zaakvoerder de contracten met klanten afsloot en aan de Bulgaarse medewerkers opdrachten gaf en hen betaalde. Ook controleerde hij hun werk, maar dit ging niet verder dan een loutere controle van de kwaliteit van het geleverde werk.

Hieruit concludeert het Hof dat er in de feitelijke uitoefening van de overeenkomst onvoldoende elementen aanwezig zijn die onverenigbaar zijn met de gekozen kwalificatie van zelfstandige. De Bulgaarse onderdanen zijn dus geen werknemers van de BVBA, maar wel zelfstandigen.

Vijfde deel: Vonnissen van de arbeidsrechtbanken

L.M / RSVZ

Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Hasselt

Vonnis van 8 juli 2020, A.R. nr. 19/807/A

Niet gepubliceerd

Gunstig vonnis

Vennootschapsbijdrage

- *Verzet tegen dwangbevel*
- *Verzoek tot heropening van de debatten*

Eisende partij tekent beroep aan tegen het dwangbevel om de betaling te bekomen van de jaarlijkse bijdrage ten laste van de vennootschappen.

Na het in beraad nemen van de zaak vraagt eisende partij de heropening van de debatten. Overeenkomstig art. 722 Ger.W. kan een partij die gedurende het beraad een nieuw stuk of een nieuw feit ontdekt en zolang het vonnis niet is uitgesproken, de heropening van de debatten vragen. Eisende partij brengt echter geen nieuw stuk of feit bij dat niet gekend was op het ogenblik dat de zaak in beraad werd genomen. De argumenten zoals aangetoond door eisende partij kunnen dus niet het voorwerp uitmaken van een heropening der debatten.

In toepassing van art. 47bis van het KB nr. 38 van 19 december 1967 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen, dient verzet tegen een dwangbevel door middel van dagvaarding bij deurwaardersexploot te gebeuren binnen de maand vanaf de betekening van het dwangbevel. Eisende partij tekende verzet aan middels verzoekschrift, ruim na de voorziene termijn van 1 maand. De vordering is dus onontvankelijk.

M.H. / RSVZ

Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Tongeren

Vonnis van 5 oktober 2020, A.R. nr. 19/870/A

Niet gepubliceerd

Gunstig vonnis

Bijdrageplicht

- *Kwijtschelding van verhogingen*
- *Behartigenswaardige situatie*
- *Discretionaire bevoegdheid*
- *Motiveringsplicht*

Eisende partij wenst de beslissing van het RSVZ te laten vernietigen waarbij die laatste de verhogingen wegens laattijdige betaling van de verschuldigde kwartaalbijdragen van de jaren 2014 t.e.m. 2017 niet heeft kwijtgescholden.

De arbeidsrechtbank is, gelet op de discretionaire bevoegdheid van het RSVZ, enkel gemachtigd om een marginale toetsing van de genomen beslissing door te voeren. Het RSVZ motiveerde haar weigeringsbeslissing door te stellen dat er geen bewijskrachtige elementen aanwezig waren zoals een attest collectieve schuldenregeling, een attest OCMW, een bewijs van gedwongen verkoop van onroerende goederen enz., die de behartigenswaardige toestand van eisende partij konden aantonen en aldus een kwijtschelding verantwoorden. Zij besluit dat de beslissing van het RSVZ heeft voldaan aan de formele en materiële motiveringsplicht. Haar oordeel is volgens de rechtbank niet onwettig of kennelijk onredelijk. Daarenboven zijn er, na het nemen van die beslissing, geen nieuwe elementen meer bij gekomen die de behartigenswaardige situatie van eisende partij zouden kunnen staven. De arbeidsrechtbank verklaart de vordering aldus ontvankelijk doch ongegrond.

M.D. / RSVZ

Arbeidsrechtbank Brussel

Vonnis van 24 november 2020, A.R. nr. 19/1358/A

Niet gepubliceerd

Gunstig vonnis

Administratieve geldboete

- *Verjaringstermijn*
- *Aansluitingsplicht*
- *Werkend vennoot*

Dhr. M.D. geniet sinds november 2001 een wettelijk pensioen. Hij bleef echter nog actief als advocaat en was ook in deze hoedanigheid aangesloten bij een sociaal verzekeringsfonds tot eind 2012. Op 31 december 2012 wordt de EBVBA X opgericht, waarvan dhr. M.D. de enige vennoot en tevens bestuurder is. In deze vennootschap zette hij zijn beroep van advocaat verder.

Het RSVZ vast dat dhr. M.D. een zelfstandige beroepsbezigheid, uit hoofde waarvan hij gehouden was zich aan te sluiten bij een sociaal verzekeringsfonds, uitoefende, zonder dat hij

in werkelijkheid bij een sociaal verzekeringsfonds was aangesloten. Er werd ten onrechte een stopzetting vastgesteld op 27 december 2012. Omwille van deze inbreuk werd aan dhr. M.D. een administratieve geldboete ten bedrage van 400 EUR opgelegd. Dhr. M.D. stelde beroep in tegen het opleggen van deze geldboete.

In eerste instantie werpt dhr. M.D. op dat de mogelijkheid tot het opleggen van deze administratieve geldboete, ingevolge artikel 17quinquies, eerste lid, KB nr. 38, reeds was verjaard op het moment dat het RSVZ haar aangetekend schrijven verstuurde, nl. op 29 maart 2018. De Arbeidsrechtbank treedt dit argument niet bij. Zij stelt dat het uitoefenen van een zelfstandige activiteit zonder aangesloten te zijn bij een sociaal verzekeringsfonds geen ogenblikkelijk maar wel een voortdurend misdrijf uitmaakt. Dit heeft tot gevolg dat de in artikel 17quinquies, eerste lid, KB nr. 38 bepaalde verjaringstermijn van vijf jaar slechts begint te lopen vanaf het moment dat het voortdurend misdrijf een einde neemt. Dhr. M.D. oefende zijn zelfstandige beroepsbezigheid uit zonder aangesloten te zijn bij een sociaal verzekeringsfonds vanaf 1 januari 2013 tot 13 april 2018, datum waarop het socialeverzekeringsfonds de stopzetting op 27 december 2012 heeft geannuleerd. Dat wil zeggen dat de vijfjarige verjaringstermijn een aanvang neemt vanaf 13 april 2018, en dat de mogelijkheid tot het opleggen van een administratieve geldboete op 9 september 2019 aldus nog niet was verjaard.

In tweede instantie argumenteert dhr. M.D. dat de inbreuk niet is bewezen aangezien hij wel was aangesloten bij een sociaal verzekeringsfonds. Daarenboven stelt dhr. M.D. dat hij, als onbezoldigde mandataris die de pensioengerechtigde leeftijd heeft bereikt en verder geen andere activiteit uitoefent, niet verzekeringsplichtig is. Ook deze argumenten overtuigen de Arbeidsrechtbank niet.

Ten eerste was dhr. M.D. slechts aangesloten bij het sociaal verzekeringsfonds Group S vanaf 1 april 1961 tot en met 27 december 2012. Er werd nadien aan Group S verzocht om de stopzetting op 27 december 2012 te annuleren en dhr. M.D. op 23 april 2018 retroactief aan te sluiten voor de periode vanaf 1 januari 2013 waardoor het een laattijdige aansluiting betreft.

Ten tweede is dhr. M.D. wel verzekeringsplichtig in het sociaal statuut der zelfstandigen. Dhr. M.D. heeft immers nooit betwist dat hij het beroep van advocaat heeft verdergezet na de oprichting van EBVBA X. Alle aandelen werden door hem onderschreven en bovendien is hij nog steeds ingeschreven als advocaat aan de Brusselse balie. Gelet op zijn activiteiten als werkend vennoot is hij verzekeringsplichtig in het sociaal statuut der zelfstandigen op basis van het sociologisch criterium uit artikel 3 §1 van KB nr. 38. Het feit dat er voor bepaalde jaren geen taxatie op persoonlijke baten plaatsvond, doet hier geen afbreuk aan.

Bijgevolg is de inbreuk bewezen en wordt de vordering van dhr. M.D. ongegrond verklaard.

J.V.D. / RSVZ

Arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Mechelen, 4de kamer

Vonnis van 11 december 2020, A.R. nr. 20/42/A

Niet gepubliceerd

Gunstig vonnis

Bijdragen

- *Weigering van kwijtschelding van verhogingen*
- *Motiveringsplicht*
- *Discretionaire bevoegdheid*
- *Wettigheidstoets*

Dhr. J.V.D. tekende beroep aan tegen de beslissing van het RSVZ waarbij de aanvraag tot kwijtschelding van verhogingen wegens laattijdige betaling van bijdragen werd geweigerd.

De Arbeidsrechtbank verwijst naar artikel 3 van de wet van 29 juli 1991. De motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Deze overwegingen moeten afdoende zijn. De motivering van de bestuurshandeling kan ook blijken uit andere stukken waarnaar in de akte wordt verwezen en waarvan de betrokkene voorafgaandelijk werd in kennis gesteld. In casu werd in de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke wettelijke bepalingen. Er werd ook vermeld dat eiser kon vragen om de beslissing te herzien op basis van nieuwe elementen. Blijkbaar heeft eiser daarvan geen gebruik gemaakt. Uit het verzoekschrift blijkt dat eiser wel degelijk op de hoogte was van de reden van de afwijzing van het verzoek tot kwijtschelding. De bestreden beslissing dient dus niet te worden vernietigd bij gebrek aan motivering.

De Arbeidsrechtbank kan slechts overgaan tot een wettigheidstoetsing van de bestreden beslissing, maar kan niet raken aan de discretionaire bevoegdheid van het RSVZ. De Arbeidsrechtbank verwijst naar rechtspraak van de Raad van State die bevestigt dat de beslissing tot het verzaken aan de betaling van de bijdrageverhogingen in de zin van artikel 48 KB ARS tot de discretionaire bevoegdheid van het RSVZ behoort. De Arbeidsrechtbank kan aldus enkel controleren of de relevante wettelijke bepalingen door het RSVZ werden nageleefd bij het nemen van de beslissing, hetgeen ook het geval was.

Zesde deel – Vonnissen van de Rechtbanken van Eerste Aanleg

K.H. / RSVZ en L.M.

Rechtbank van eerste aanleg Limburg, afdeling Hasselt

Eindbeschikking beslagrechter van 25 februari 2020, A.R. nr. 19/1696/A

Niet gepubliceerd

Gunstig vonnis

Vordering in revindicatie

- *Neerlegging stukken ter griffie*
- *Inventaris*
- *Ontvankelijkheid*
- *Toelaatbaarheid*
- *Bewijs van eigendom*

Eiseres legde stukken neer alvorens de conclusietermijn verstreek, maar eerste verweerster vraagt de wering uit de debatten van deze stukken, omdat ze niet aan haar zijn meegedeeld. De partijen moeten de stukken aan elkaar mededelen alvorens er gebruik van te maken (art. 736 Ger.W.). Die mededeling geschiedt door het neerleggen van de stukken te griffie, waar de partijen er ter plaatse inzage van nemen (art. 737 Ger.W.). De wet voorziet dat de mededeling van de geïnventariseerde stukken ook in der minne kan geschieden, bijvoorbeeld door toezending van (een kopie van) de stukkenbundel aan de tegenpartij, maar dat is geen wettelijke verplichting. Door neerlegging van haar stukkenbundel binnen de toegekende termijn, heeft eiseres aan haar wettelijke verplichting voldaan, zodat de wettelijke sanctie van wering uit de debatten niet van toepassing is.

Bij elke mededeling van stukken door neerlegging ter griffie moet er ter griffie een inventaris ter griffie worden neergelegd (art. 737 Ger.W.). Eiseres legde een tweede stukkenbundel neer ter griffie, die niet geïnventariseerd werd. De wet voorziet evenwel niet in een uitdrukkelijke sanctie wegens het niet neerleggen van een inventaris, zodat ook om die reden de stukken van eiseres niet uit de debatten kunnen geweerd worden.

Er werd uitvoerend beslag gelegd op roerend goed lastens tweede verweerder op verzoek van eerste verweerster. Eiseres ging over tot dagvaarding in revindicatie en vroeg de opheffing van het gelegde beslag. Overeenkomstig art. 17 Ger.W. kan een rechtsvordering niet worden toegelaten, indien de eiser geen hoedanigheid en geen belang heeft om ze in te dienen. Een dagvaarding in revindicatie kan enkel uitgaan van diegene die beweert eigenaar te zijn van de in beslag genomen goederen. Een revindicatievordering kan niet worden ingesteld voor rekening van een derde. Desgevallend heeft de revindicant geen rechtsgeldig belang. De vordering tot revindicatie van de goederen waarvan eiseres zelf aangeeft dat ze geen eigenaar is (zij heeft die naar eigen zeggen in bruikleen gekregen), is derhalve niet toelaatbaar.

De vrijwillig tussenkomende partij houdt op geen enkel moment voor dat hij zelf eigenaar zou zijn van bepaalde goederen. Hij toont niet aan dat hij over een rechtsgeldig belang beschikt om een rechtsvordering in te stellen. Zijn vordering is derhalve ontoelaatbaar.

De revindicant moet bewijzen dat hij eigenaar is van de gerevindiceerde goederen op het ogenblik van het beslag. Het bewijs kan worden geleverd door aankooptitels (facturen, bestelbons) met bijhorende betalingsbewijzen, bescheiden van openbare diensten, verzekeringspolissen e.d.m. De beoordeling van het aangevoerde bewijs wordt overgelaten aan het oordeel en het beleid van de beslagrechter, die daaromtrent over een ruime appreciatiebevoegdheid beschikt.

Verantwoordelijke uitgever

Anne Vanderstappen, administrateur-generaal

Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen

Willebroekkaai 35

1000 Brussel

T +32 2 546 42 11

F +32 2 511 21 53

info@rsvz-inasti.fgov.be

www.rsvz.be

Editie 2020